

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI S U C E A V A

DECIZIA NR. 30

din 20.04.2007

privind soluționarea contestației formulate de
....., din localitatea Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr. din 26.02.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava prin adresa nr./23.02.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./26.02.2007, cu privire la contestația formulată de, cu sediul în localitatea Suceava,județul Suceava.

..... contestă Deciziile de impunere nr. emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr./19.01.2007, formulate de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

- lei impozit pe venit aferent anului 2003;
- lei impozit pe venit aferent anului 2004;
- lei impozit pe venit stabilit în minus aferent anului 2005;
- lei impozit pe venit aferent anului 2005;
- lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- lei penalități aferente impozitului pe venit.

Întrucât prin contestația formulată, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./26.02.2007, petenta nu precizează care este suma accesoriilor aferente debitelor contestate, prin adresa nr./21.03.2007, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, s-a pus în vedere contestatoarei să menționeze acest lucru.

Prin adresa nr./30.03.2007, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din data de 30.03.2007, petenta precizează că suma totală a accesoriilor care fac obiectul contestației este de lei, din care:

-lei - dobânzi aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2002;
- lei - penalități aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2002;
- lei - dobânzi aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2003;
- lei - penalități aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2003;
- lei - dobânzi aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2004;
- lei - penalități aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2004;

- lei - dobânzi aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2005;
- lei - penalități aferente impozitului pe venitul global pentru anul 2005;

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I., din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin decizia de impunere anuală pe anul 2003 nr. din 19.01.2007, decizia de impunere anuală pe anul 2004 nr. din 19.01.2007, decizia de impunere anuală pe anul 2005 nr. din 19.01.2007, decizia de impunere anuală pe anul 2005 nr. din 19.01.2007, decizia de impunere anuală pe anul 2005 nr. din 19.01.2007 și decizia de impunere nr. din 19.01.2007, întocmite de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, prin care s-au stabilit diferențe de impozit pe venit pentru anii 2003, 2004, 2005 precum și accesorii ale acestora.

Referitor la decizia de impunere anuală pentru anul 2003 nr. din 19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă delei.

Petenta contestă cheltuielile în sumă totală delei neadmise la deducere de către organele de inspecție fiscală și aduce următoarele argumente:

- suma de lei reprezintă contravaloarea unor convorbiri telefonice achitate societățiiS.A. cu care a încheiat un contract de colaborare prin care a devenit broker în asigurări. Petenta menționează că în anul 2003 i s-a pus la dispoziție un telefon mobil urmând să achite convorbirile telefonice în numele societății. Petenta anexează la dosarul cauzei copie după factura nr./01.09.2003;

- referitor la cheltuielile în sumă de lei, petenta precizează că lei reprezintă contravaloarea unor cursuri de instruire în domeniul asigurărilor și au fost achitate cu chitanță fără să dețină factură iar diferența de lei reprezintă plăți efectuate cu chitanță sau bon fiscal pentru diferite materiale consumabile;

- petenta susține că aceste cheltuieli sunt deductibile deoarece sunt necesare desfășurării activității;

- referitor la suma de lei, reprezentând produse de papetărie și alte consumabile, achitate cu bon fiscal care nu conțin numele cumpărătorului și codul numeric personal, petenta consideră că acesta este un viciu de formă și nu de fond.

Referitor la decizia de impunere anuală pentru anul 2004 nr. din 19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă delei.

- referitor la cheltuielile în sumă delei, reprezentând benzină, hârtie de scris și alte materiale achitate cu bonuri fiscale, petenta susține că este un viciu de formă și nu de fond faptul că bonurile nu conțin numele cumpărătorului și codul numeric personal;

- referitor la suma delei cu care organele fiscale au suplimentat veniturile, petenta susține că această sumă reprezintă un împrumut de la o societate cu care a încheiat un contract pe termen nelimitat pentru efectuarea de lucrări de evidență contabilă și pentru care a întocmit facturi lunare și a eliberat chitanțele aferente;

- petenta anexează la dosarul cauzei copii după registrul de încasări și plăți și copie după bilanța de verificare a societății;

Contestatoarea susține că, conform prevederilor Codului fiscal, sumele primite sau acordate sub formă de împrumut nu constituie venituri, respectiv cheltuieli.

Referitor la deciziile de impunere anuală pentru anul 2005 nr. din 19.01.2007, nr. din 19.01.2007, nr.din 19.01.2007 și nr. din 19.01.2007, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă de lei.

Petenta precizează că suma delei reprezintă contravaloarea facturii nr./2005 privind achiziționarea unui Laptop, factura fiind întocmită pe numeleși nu pe pe motiv că acesta a fost achiziționat în rate de la S.C.S.A. care acordă această facilitate doar persoanelor fizice.

Petenta susține că acest laptop este un mijloc fix, a fost înregistrat în registrul inventar, iar pe cheltuieli a fost înregistrată doar amortizarea aferentă.

Contestatoarea susține că laptop - ul este absolut necesar în desfășurarea activității și că organele de inspecție fiscală în mod eronat au considerat ca nedeductibilă cheltuiala cu achiziționarea acestuia.

Petenta contestă măsura organelor de inspecție fiscală de neadmitere la deducere a cheltuielilor în sumă de lei reprezentând dobânda aferentă creditului acordat pentru achiziționarea Laptop-ului și lei reprezentând amortizarea acestuia.

Referitor la suma de lei petenta precizează că aceasta reprezintă cheltuieli justificate cu bonuri fiscale care nu conțin numele beneficiarului și codul numeric personal, cu acestea fiind achiziționate diverse materiale.

Contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală au efectuat recalcularea impozitului în mod eronat pe motiv că nu s-a ținut cont de cheltuielile cu amortizarea unui autoturism achiziționat în leasing în sumă de

.....lei pentru anul 2004 și în sumă delei pentru anul 2005, sumă pe care petenta nu a cuprins-o în declarația specială depusă la administrația financiară.

Prin contestația formulată, petenta solicită compensarea diferențelor constatate reprezentând TVA, impozit, dobânzi și penalități cu sumele achitate în plus la capitolul impozit pe venit.

II. Prin Deciziile de impunere anuale nr. din 19.01.2007, nr. din 19.01.2007, nr. din 19.01.2007, nr. din 19.01.2007 și nr. din 19.01.2007 și decizia de impunere nr./19.01.2007, emise în baza raportului de inspecție fiscală nr./19.01.2007, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava au stabilit în sarcina din localitatea Suceava o diferență de impozit pe venit din activități independente pentru anii 2003, 2004 și 2005 în sumă totală delei și accesorii aferente în sumă totală delei.

În urma verificărilor efectuate, privind venitul realizat de către în perioada 01.01.2003 – 31.12.2005, organele fiscale au stabilit următoarele:

1. Pentru anul 2003

Organele fiscale precizează că prin Declarația specială privind veniturile din activități independente și declarația pe venit global, contribuabila a declarat următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibilelei
Venit netlei.

În urma controlului, organele fiscale au stabilit următoarele:

Venit brutlei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei.

Organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibile următoarele cheltuieli, în sumă totală de lei:

a) lei reprezentând cheltuieli convorbiri telefonice efectuate în interes personal ceea ce contravine prevederilor art. 16 pct. 2 lit. a și b din H.G. nr. 54/2003 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit global;

b) lei reprezentând cheltuieli efectuate fără documente justificative (nu există factură fiscală care să justifice plata), fiind încălcate prevederile art. 16 pct. 2 lit. b din H.G. nr. 54/2003 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit global;

c) lei reprezentând cheltuieli care sunt justificate cu bonuri fiscale care nu conțin elementele necesare pentru a fi considerate documente justificative (nu conțin denumirea beneficiarului și codul de identificare fiscală).

Ca urmare a celor constatate s-a emis o nouă decizie de impunere anuală pentru anul 2003, înregistrată sub nr./19.01.2007 din care au rezultat diferențe în plus la impozitul pe venit în sumă delei.

2. Pentru anul 2004

Organele fiscale precizează că prin Declarația specială privind veniturile realizate, contribuabila a declarat următoarele:

Venit brut lei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei.

În urma controlului organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Venit brut lei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei.

Organele de inspecție fiscală precizează că diferența delei la venitul brut reprezintă o încasare conform extrasului de cont nr., pe care petenta nu a înregistrat-o în registrul jurnal de încasări și plăți, încălcând astfel prevederile art. 48 pct. 2 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Organele de control au considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă totală delei, justificate cu bonuri fiscale care nu conțin elementele necesare pentru a avea calitatea de document justificativ conform prevederilor pct. 43 lit. a și b din O.M.F.P. nr. 1040/2004 respectiv, nu conțin denumirea și codul de identificare fiscală al beneficiarului, motiv pentru care au considerat că au fost încălcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a și b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Ca urmare a celor constatate în timpul controlului, s-a emis o nouă decizie de impunere anuală pentru anul 2004 înregistrată sub nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus, în sumă delei.

3. Pentru anul 2005

Organele fiscale precizează că prin Declarația specială privind veniturile realizate pentru anul 2005, contribuabilul a declarat următoarele:

Venit brut lei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei.

În urma controlului organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Venit brut lei
Cheltuieli deductibile lei
Venit net lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă totală de lei, după cum urmează:

a)lei reprezentând contravaloare Laptop conform facturii nr./29.08.2005, care nu a fost emisă pe și nu a fost întocmită nota de recepție. Organele de control au considerat că au fost încălcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003;

b) lei reprezentând dobânda achitată nejustificat, conform extrasului de cont din data de 31.10.2005 emis de BCR înregistrată în registrul - jurnal de încasări și plăți ca dobândă pentru achiziționarea Laptop – ului;

c) lei reprezentând amortizare laptop pentru luna decembrie 2005;

d) lei reprezentând cheltuieli ce sunt justificate cu bonuri fiscale care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ conform O.M.F.P. nr. 1040/2004, pe motiv că nu conțin denumirea și codul de identificare fiscală ale beneficiarului. Organele de inspecție fiscală au considerat că au fost încălcate prevederile art. 48 alin. 4 lit. a, b, c și d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale lit. F pct. 43 lit. a, b, c și d din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către contribuabilii care au calitatea de contribuabili.

În urma celor constatate în timpul controlului s-au emis noi decizii de impunere pentru anul 2005 înregistrate sub nr./19.01.2007, nr./19.01.2007, nr./19.01.2007 și nr./19.01.2007, prin care s-au stabilit diferențe de impozit în plus în sumă totală de lei.

Pentru nevirarea la termen a impozitului pe venitul global aferent perioadei 2002 -2005 s-au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Dobânzile și penalitățile au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 13 din O.G. nr. 11/1996, art. 1 din O.G. nr. 26/2001, art. 12 și 13 din O.G. nr. 61/2002 și art. 115 și 116 din O.G. nr. 92/2003, republicată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

A. Referitor la decizia de impunere anuală pentru anul 2003 nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă delei, din care petenta contestă suma de lei.

1. Referitor la cheltuielile în sumă de lei reprezentând convorbiri telefonice, cauza supusă soluționării este dacă aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe venit, în condițiile în care facturile au fost emise pe S.C.S.A. și nu pe

În fapt, în anul 2003, a înregistrat și a dedus cheltuieli reprezentând convorbiri telefonice în sumă de lei, în baza unor facturi care au fost emise

pe S.C.S.A., cu consecința diminuării venitului impozabil și a impozitului pe venit aferent anului 2003.

Organul de inspecție fiscală a considerat că aceste cheltuieli sunt nedeductibile la calculul venitului impozabil, fiind efectuate în interes personal.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 10** din **O.G. nr. 7/2001** privind impozitul pe venit, care precizează:

ART. 10

„(1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente;

b) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale nu sunt cheltuieli aferente venitului;”

Referitor la documentele justificative, sunt aplicabile prevederile **pct. 13 și 14** din O.M.F.P. nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, unde se precizează:

„13. Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în evidența contabilă, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economice și financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economice și financiare, iar atunci când este necesar și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economice și financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

Din textele legale citate mai sus rezultă că pentru a putea fi deduse, cheltuielile trebuie să fie efectuate în interesul direct al activității, să fie aferente veniturilor și să fie justificate cu documente.

Conform acestor prevederi legale, documentele justificative trebuie să cuprindă anumite elemente, prevăzute în structura formularelor aprobate, unul dintre aceste elemente fiind „numele și prenumele contribuabilului”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că a înregistrat în evidența contabilă și a dedus cheltuieli cu convorbirile telefonice în baza unor facturi care au fost emise pe S.C.S.A. și nu pe

Din analiza celor prezentate mai sus, rezultă că facturile în cauză nu întrunesc calitatea de document justificativ, iar petenta nu face dovada că aceste cheltuieli au fost efectuate în interesul activității persoanei fizice autorizate și nu în interes personal, motiv pentru care se consideră că cheltuielile în sumă totală de lei nu sunt deductibile la calculul venitului net și al impozitului pe venit aferent.

2. Referitor la cheltuielile neadmise la deducere de către organele de inspecție fiscală, în sumă totală de lei, cauza supusă soluționării este dacă măsura organului de inspecție fiscală este legală în condițiile în care cheltuielile sunt justificate doar cu bonuri fiscale sau chitanță.

În fapt, organul de inspecție fiscală a constatat că, în anul 2003 a înregistrat cheltuieli în sumă de lei pentru care nu deține documente justificative, respectiv factura fiscală, care să justifice plata, fiind înregistrate în baza unor chitanțe sau bonuri fiscale care nu conțin elementele necesare pentru a întruni calitatea de document justificativ.

Organul de inspecție fiscală a considerat că au fost încălcate prevederile art. 16 pct. 2 lit. b din H.G. nr. 54/2003.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile O.M.F.P. nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, care, la pct. 13, 14 și 15, face următoarele precizări:

„13. Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);

- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

și ale O.M.F.P. nr. 903/2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, care, la **art. 2**, precizează:

ART. 2

„(1) În vederea înregistrării în contabilitate a bonurilor fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, unitățile emitente vor completa pe versoul acestui bon următoarele informații: denumirea și adresa cumpărătorului, codul fiscal al cumpărătorului, respectiv codul numeric personal pentru contribuabilii impuși în baza O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, aplicând ștampila unității.”

Din textele de lege citate mai sus rezultă că înscrisurile care stau la baza înregistrării în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ dacă oferă toate informațiile prevăzute de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat cheltuieli în baza unor chitanțe fiscale și a unor bonuri neînsoțite de facturi și care nu conțin elementele prevăzute de lege pentru a întruni calitatea de document justificativ, respectiv nu conțin denumirea și codul fiscal al beneficiarului.

Din cele prezentate rezultă că petenta a înregistrat cheltuieli în sumă totală de lei, fără să dețină documente justificative conform prevederilor legale în vigoare, motiv pentru care se consideră că în mod legal organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă de lei.

Pentru considerentele prezentate mai sus și în baza prevederilor legale incidente speței, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva *deciziei de impunere anuală pentru anul 2003 nr./19.01.2007 privind impozitul pe venit în sumă de lei.*

B. Referitor la decizia de impunere anuală pentru anul 2004 nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă delei, din care petenta contestă suma de lei.

1. Referitor la cheltuielile neadmise la deducere de către organul de inspecție fiscală, în sumă totală delei, cauza supusă soluționării este dacă măsura organului de inspecție fiscală este legală în condițiile în care cheltuielile sunt justificate doar cu bonuri fiscale.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organul de inspecție fiscală a constatat că în anul 2004, a înregistrat și dedus cheltuieli în sumă totală delei, în baza unor bonuri fiscale fără a fi însoțite de factură și care nu conțin elementele necesare pentru a întruni calitatea de document justificativ, respectiv nu conțin denumirea și codul fiscal al beneficiarului.

Organul de inspecție fiscală a considerat că au fost încălcate prevederile pct. 43 lit. a și b din O.M.F.P. nr. 1040/2004 și ale art. 48 alin. 4 lit. a și b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care a considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă delei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile O.M.F.P. nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, citate la secțiunea A punctul 2, prevederile **pct. 13, 14 și 15** din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având același conținut și ale **art. 2** din O.M.F.P. nr. 903/2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă citate la secțiunea A punctul 2 din prezenta decizie.

În baza prevederilor legale incidente speței și având în vedere considerentele prezentate la secțiunea A, punctul 2 din prezenta decizie, unde s-a analizat aceeași speță, rezultă că în mod legal organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă delei.

2. Referitor la suma delei, reprezentând venit brut stabilit suplimentar de către organul de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării este măsura organului de inspecție fiscală este legală, în condițiile în care petenta a realizat venituri pe care nu le-a înregistrat în contabilitate în sumă delei.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organul de inspecție fiscală a constatat că în anul 2004 petenta a încasat suma delei, conform extrasului de cont și a ordinului de plată cu care a fost încasată suma reprezentând avans încasat de la S.C.S.R.L., pe care nu a înregistrat-o la venituri, motiv pentru

care organul de inspecție fiscală a majorat venitul brut realizat de petentă pentru 2004 cu suma delei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 48 alin 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

ART. 49

„(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;”

Conform acestor prevederi legale, venitul brut cuprinde toate sumele încasate din desfășurarea activității unui contribuabil.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a realizat venituri în sumă totală delei, reprezentând avans încasat de la S.C.S.R.L. pe care nu le-a înregistrat în contabilitate, încălcând astfel prevederile legale în vigoare.

Referitor la susținerea petentei că nu a înregistrat suma delei pe motiv că aceasta reprezintă un împrumut, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece conform ordinului de plată nr./27.12.2004, emis de S.C.S.R.L., suma delei reprezintă avans lucrări și nu împrumut, iar la lit. F pct. 52 din O.M.F.P. nr. 1040 din pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că „*Venitul net sau pierderea fiscală va fi influențată cu plățile și/sau încasările efectuate în avans*”.

Având în vedere cele prezentate mai sus rezultă că măsura organului de inspecție fiscală, de majorare a venitului brut aferent anului 2004 cu suma delei, este legală.

Pentru considerentele prezentate mai sus și în baza prevederilor legale citate urmează **a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva deciziei de impunere anuală pentru anul 2004 nr. din 19.01.2007 privind suma delei.**

C. Referitor la deciziile de impunere anuală pentru anul 2005 nr. din 19.01.2007, nr.din 19.01.2007, nr. din 19.01.2007 și nr. din 19.01.2007, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă delei, din care petenta contestă suma de lei.

C 1. Referitor la deciziile de impunere nr./19.01.2007 și nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în minus în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă organul de

soluționare se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care, contribuabila nu a fost lezat în drepturile sale.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, în baza raportului de inspecție fiscală nr./19.01.2007, organul de inspecție fiscală a emis decizia de impunere nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit un impozit pe venit de regularizat în minus în sumă de lei și decizia nr./19.01.2007, prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit anual de regularizat în minus în sumă de lei, aferent anului 2005.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 175 alin. 2** și ale **art. 187** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale **pct. 13.1** din O.M.F.P. nr. 519 din 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 175

„(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

ART. 187

„Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

„13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că prin decizia de impunere nr./19.01.2007 s-a stabilit un impozit pe venit pentru anul 2005 în sumă de lei și o diferență de impozit de regularizat stabilită în minus în sumă de lei, iar prin decizia de impunere nr./19.01.2007 s-a stabilit un impozit pe venit pentru anul 2005 în sumă de lei și o diferență de impozit de regularizat stabilită în minus în sumă de lei.

Din cele prezentate mai sus rezultă că, prin cele două decizii nu s-au stabilit obligații de plată în sarcina petentei, suma totală de lei reprezentând diferență de impozit de încasat, motiv pentru care se consideră că petenta **nu a fost lezată în drepturile sale**, contestația formulată împotriva deciziilor de impunere nr./19.01.2007 și nr./19.01.2007 urmând a fi **respinsă ca lipsită de interes.**

C 2. Referitor la deciziile de impunere anuală pentru anul 2005 nr./19.01.2007 și nr./19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în plus în sumă de lei.

1. Referitor la cheltuielile în sumă totală de lei reprezentând contravaloare Laptop –lei, amortizare Laptop – lei și dobândă rată achiziționare Laptop, cauza supusă soluționării este dacă aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe venit în condițiile în care factura de achiziționare a Laptop-ului a fost emisă pe numeleși nu pe

În fapt, organul de inspecție fiscală a constatat că a înregistrat în registrul jurnal de încasări și plăți suma delei reprezentând contravaloare Laptop în baza facturii nr./29.08.2006 emisă pe numeleși nu pe

De asemenea s-a constatat că petenta a înregistrat în registrul jurnal de încasări și plăți și cheltuiala cu dobânda aferentă ratelor de credit achitate pentru Laptop în sumă de lei precum și amortizarea pe luna decembrie pentru același bun în sumă de lei.

Organul de inspecție fiscală a considerat că au fost încălcate prevederile art. 48 pct. 4 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale lit. F pct. 43 lit. a din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care au considerat cheltuielile în sumă delei ca fiind nedeductibile.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 48 alin. 4 lit. a și alin. 7 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

ART. 48

„(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

[...]

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;”

și ale **lit. B pct. 14** din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;
- **numele și prenumele contribuabilului**, precum și adresa completă;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

Conform acestor prevederi legale cheltuielile pot fi deduse dacă sunt efectuate în scopul realizării de venituri, justificate cu documente, iar sumele sau bunurile utilizate în folosul personal nu sunt deductibile.

De asemenea, din textele de lege citate mai sus rezultă că documentele justificative trebuie să cuprindă anumite elemente, prevăzute în structura formularelor aprobate, unul dintre aceste elemente fiind „numele și prenumele contribuabilului”.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat și a dedus cheltuieli în sumă totală delei din carelei reprezintă contravaloare Laptop, lei reprezintă cheltuieli cu amortizarea și lei reprezintă cheltuieli cu dobânda aferentă creditului acordat pentru achiziționarea Laptopu - ului respectiv.

Având în vedere că factura nr./29.08.2005 cu care a fost achiziționat Laptop –ul în cauză a fost emisă pe numeleși nu pe, rezultă că petenta a înregistrat cheltuielile în sumă delei fără să dețină documente justificative conform prevederilor legale, motiv pentru care se consideră că cheltuielile în sumă delei sunt nedeductibile la calculul impozitului pe venit.

2. Referitor la cheltuielile neadmise la deducere de către organul de inspecție fiscală, în sumă totală de lei, cauza supusă soluționării este dacă măsura organului de inspecție fiscală este legală în condițiile în care cheltuielile sunt justificate doar cu bonuri fiscale.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organului de inspecție fiscală a constatat că în anul 2005, a înregistrat și dedus cheltuieli în sumă totală de lei, în baza unor bonuri fiscale fără a fi însoțite de factură și care nu conțin

elementele necesare pentru a întruni calitatea de document justificativ, respectiv nu conțin denumirea și codul fiscal al beneficiarului.

Organul de inspecție fiscală a considerat că au fost încălcate prevederile lit. F pct. 43 lit. a, b, c și d din O.M.F.P. nr. 1040/2004 și ale art. 48 alin. 4 lit. a, b, c și d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, motiv pentru care a considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă de 573 lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 48 alin. 4 lit. a și alin. 7 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și ale **lit. B pct. 14** din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, citate la punctul 1 secțiunea C2 din prezenta decizie.

Conform acestor prevederi legale, înscrisurile care stau la baza înregistrării în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ dacă oferă toate informațiile prevăzute de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat cheltuieli în baza unor bonuri neînsoțite de facturi și care nu conțin elementele prevăzute de lege pentru a întruni calitatea de document justificativ, respectiv nu conțin denumirea și codul fiscal al beneficiarului.

Din cele prezentate rezultă că petenta a înregistrat cheltuieli în sumă totală de lei, fără să dețină documente justificative conform prevederilor legale în vigoare, motiv pentru care se consideră că în mod legal organul de inspecție fiscală a considerat ca nedeductibile cheltuielile în sumă de lei.

Având în vedere cele precizate mai sus și în baza prevederilor legale incidente speței, urmează **a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva deciziilor de impunere anuală pentru anul 2005 nr./19.01.2007 și nr./19.01.2007 privind impozitul pe venit în sumă de lei.**

Referitor la susținerea petentei că organul de inspecție fiscală nu a ținut cont la calculul impozitului pe venit de cheltuielile cu amortizarea unui autoturism achiziționat în leasing în sumă totală delei, din carelei reprezintă amortizarea aferentă anului 2004 șilei reprezintă amortizarea aferentă anului 2005, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației pe motiv că din cele prezentate în raportul de inspecție fiscală rezultă că cheltuielile deductibile înregistrate de petentă în registrul jurnal de încasări și plăți și cuprinse în declarația specială privind veniturile realizate în anul 2004 și anul 2005, au fost diminuate cu cheltuielile considerate nedeductibile de către organul de inspecție fiscală, în care nu sunt cuprinse și cheltuielile cu amortizarea autoturismului.

Din cele prezentate mai sus rezultă că cele stabilite în urma controlului de către organul de inspecție fiscală nu au afectat cheltuielile cu amortizarea

înregistrate de petentă în registrul jurnal de încasări și plăți și în declarațiile speciale privind veniturile realizate pe anii 2004 și 2005.

D. Referitor la accesoriile în sumă delei, reprezentând lei dobânzi aferente impozitului pe venitul global și lei penalități aferente impozitului pe venit global.

În fapt, prin Decizia de impunere nr./19.01.2007, ce face obiectul contestației, organul de inspecție fiscală a calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, pentru perioada 22.03.2002 – 06.10.2006, în baza prevederilor art. 13 din O.G nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, art. 12 și 13 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare și ale art. 115 și 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În drept, pentru perioada ce face obiectul actului contestat, sunt aplicabile următoarele acte normative:

- art. 13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare cu modificările și completările ulterioare, aplicabilă până la 31.12.2002, care stipulează:

ART. 13¹

„Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților. ”

- art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

ART. 12

„Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

ART. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare

scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.

ART. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

- începând cu 1.01.2004, art. 114, 115 și 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„ART. 114

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. [...]

ART. 115

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv; [...]

ART. 120

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. ”

Articolul 120 a fost modificat prin Legea n. 210/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care intră în vigoare de la data de 15.07.2005, astfel:

„(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare

scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Din textele de lege mai sus citate se reține că pentru creanțele fiscale datorate și neachitate în termen, contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

Având în vedere că pentru debitele care au generat aceste accesorii contestația a fost respinsă prin prezenta decizie și având în vedere principiul de drept "*accessorium sequitur principale*", accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge contestația și pentru obligațiile fiscale accesorii aferente în sumă delei, **ca nemotivată.**

E. Referitor la solicitarea contestatoarei privind regularizarea (compensarea) diferențelor constatate reprezentând taxă pe valoarea adăugată, impozit, dobânzi și penalități cu sumele achitate în plus la capitolul impozit pe venit sau alte creanțe ce se vor constata, organul competent în soluționarea contestațiilor constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava nu are competența materială necesară pentru a soluționa această cerere a contestatoarei.

În acest caz sunt aplicabile prevederile art. 85 și 179 alin. 1 lit. a și alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale punctelor 5.1, 5.2, 5.3, 5.4 și 9.8 din O.M.F.P. nr. 519 din 27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 85

„ Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

ART. 179

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

[...]

(2) **Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”**

„5. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 178 - Organul competent

5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.

5.3. Titluri de creanță privind datoria vamală pot fi: declarația vamală în detaliu, chitanța vamală, procesul-verbal prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesoriile, potrivit legii, precum și actul constatator, în măsura în care nu s-a încheiat proces-verbal.

5.4. Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții stabilite de plată de către organul fiscal, precum și accesorii ale acestora, sau de cuantumul total al taxelor, impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituire, după caz.

[...]

9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Din cele prezentate mai sus rezultă că cererea de compensare formulată de contestatoare are alt caracter decât cel de cale administrativă de atac, iar Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu are competența materială necesară pentru a soluționa acest capăt de cerere.

În consecință, după soluționarea caii administrative de atac, cererea va fi transmisă organului competent, respectiv Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava, pentru a remite răspuns contestatoarei, conform prevederilor legale.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 10 din O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, pct. 13, 14 și 15 din O.M.F.P. nr. 58/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind

organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile O.G. nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, art. 2 din O.M.F.P. nr. 903/2000 privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă, art. 48 alin 2 lit. a, alin. 4 lit. a și alin. 7 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 85, 114, 115, 120, 175 alin. 2, 179 alin. 1 lit. a și alin. 2 și art. 187 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale pct. 5.1- 5.4, 9.8 și 13.1 din O.M.F.P. nr. 519 din 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, lit. B pct. 14 din O.M.F.P. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare cu modificările și completările ulterioare, art. 12, 13 și 14 din O.G. nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare și ale art. 186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulată împotriva deciziei de impunere anuală pentru anul 2003 nr. din 19.01.2007 privind impozitul pe venit în sumă de lei, **ca neîntemeiată**;

- **respingerea** contestației formulată împotriva deciziei de impunere anuală pentru anul 2004 nr. din 19.01.2007 privind impozitul pe venit în sumă delei, **ca neîntemeiată**;

- **respingerea** contestației formulată împotriva deciziilor de impunere anuală pentru anul 2005 nr. din 19.01.2007 și nr.din 19.01.2007 prin care s-a stabilit o diferență de impozit pe venit în minus în sumă de lei, **ca lipsită de interes**;

- **respingerea** contestației formulată împotriva deciziilor de impunere nr. din 19.01.2007 și nr. din 19.01.2007, privind impozitul pe venit în sumă de lei, **ca neîntemeiată**;

- **respingerea** contestației formulată împotriva deciziei de impunere nr./19.01.2007, privind obligațiile fiscale accesorii în sumă totală delei, **ca neîntemeiată**;

- **transmiterea** contestației pentru capătul de cerere privind **compensarea diferențelor constatate reprezentând taxă pe valoarea adăugată, impozit, dobânzi și penalități cu sumele achitate în plus la capitolul impozit pe venit sau alte creanțe ce se vor constata**, Administrației Finanțelor Publice Suceava, pentru a remite răspuns contestatoarei conform procedurii legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.